BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

Anul al 57-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 161 Vineri 14 Iunie 1940
12 Pagini P IIII

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tarifu poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ȚARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei.
UNIV.-SPORT 500 lei.

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

DESVOLTAREA PAVILIONULUI NAȚIONAL

Odată cu întinderea zonei de război și deci cu înmulțirea greutăților de aprovizionare, statele se văd constrânse să se limiteze aproape numai la propriile posibilități de indestulare. Faptul se verifică și în ce privește mijloacele de transport maritim și fluvial. Din cauza riscurilor, a urcării navlurilor și cotelor de asigurare, transportul maritim pentru țările care nu dispun de suficientă flotă comercială proprie a devenit foarte precar.

Iată de ce socotim că acțiunea pentru înzestrarea parcului nostru de vase comerciale cu noui unități, intensificată în ultimii ani, a fost inspirată de un bun calcul și de un sănătos spirit de prevedere. Cele 4 motonave noi construite de curând la „Șantierele Navale Reunite" din Genova și anume „Sulina", „Cavarna", „Mangalia" și „Balcic", cu o deplasare de 5600 tone fiecare și cu o viteză de 14 mile pe oră, cu magazii frigorifere de câte 600 tone pentru transportul cărnii proaspete și a produselor alimentare, formează un lot important în arsenalul mijloacelor noastre de transporturi maritime, care, în aceste timpuri, împlinește un gol important, aducând servicii neprețuite intereselor economiei naționale.

Ultima motonavă ieșită din șantier și anume „Balcic"-ul a părăsit abia zilele trecute portul Genova, îndreptându-se spre țară. Această unitate va fi pusă imediat în serviciu și împreună cu vasele „Sulina" și „Mangalia" va deservi linia Constanța - New-York, activând astfel schimbul cu Statele Americei, cele mai mari piețe de aprovizionare și în același timp de debușeu din aceste vremuri.

Dar problema desvoltării pavilionului național rămâne încă în picioare, iar pentru superioarele necesități pe care le servește, ea merită toată atenția și toate sacrificiile noastre.

Spre a înlesni această desvoltare, paralel cu sforțările pentru mărirea parcului de vase al serviciilor de stat (S. M. R.), trebue să urmărim și propășirea flotei particulare, încurajând prin înlesniri speciale achiziționări de vase de către particulari și atrăgând pe proprietarii de vase străine de a le înscrie sub pavilionul românesc.

Să nu uităm că pentru natura produselor noastre exportabile — mărfuri cantitative, mărfuri de massă: cereale, cherestea, petrol — avem nevoie de un tonaj excepțional, pe care trebue să-l satisfacem cât mai repede posibil în întregime prin flotă comercială proprie.

REPERCUSIUNILE INTRĂRII ITALIEI IN RĂZBOI

Declarația de război a Italiei impotriva Angliei și Franței va avea urmări importante pentru echilibrul strategic și politic al războiului apusean, deși, în ultimele două luni, eventualitatea intrării ei în rândul beligeranților impusese măsuri de precauție, care fixau marile Puteri Mediterane pe pozițiile lor viitoare de luptă.

E greu de precizat de pe acum, în ce direcție se vor îndrepta viitoarele inițiative militare italiene. E secretul de mâine al unei acțiuni, care n'a început încă în prima zi a stării de război decât prin lupte aeriene la Malta și în Libia și care este caracterizată mai ales prin delegarea comandamentului suprem Ducelui de către Regele-Împărat, prin măsurile juridice, administrative și de poliție, care întovărășesc mobilizarea forțelor armate, prin plecarea corpului diplomatic francez și englez din Roma. Se poate însă determina de pe acum aspectul general al viitorului război pentru Mediterana. Deși Italia are în această mare aceiași poziție centrală, pe care o are Germania pe continent, spre deosebire de aliata sa, care a urmărit cu vigoare un singur obiectiv militar într'un moment dat, acțiunea italiană pare chemată să urmărească în același timp mai multe obiective: frontiera Alpilor, Corsica, Tunisia, Malta, în afară de obiectivele navale și aeriene, cu sau fără legătură directă cu acțiunile terestre. Această situație este pe deoparte urmarea structurii speciale strategice a Mediteranei, pe de altă parte a acțiunii politice italiene.

Considerentele politice par destinate să aibă un rol important în inițiativele militare italiene.

Asigurările condiționale date de Duce Elveției, Statelor balcanice, Turciei și Egiptului în discursul său din 10 Iunie sunt cel dintâiu element al unei politici menite să localizeze conflictul în Mediterana mijlocie și occidentală. Drept primă urmare a declarațiilor Ducelui, d. Mazzolini, ministrul Italiei în Egipt, a rămas la postul său. Marea Britanie datorește asistență Egiptului, în cazul când acesta ar fi atacat. In schimb ea ar avea după concepția italiană numai un drept de trecere prin Egipt ca și dreptul de a folosi baza navală de la Alexandria. Poziția de beligerantă a Angliei ar putea deci în această situație să nu coincidă cu interesele de aliat al Egiptului.

Obligațiile de aliată ale Turciei, deși strict defensive, sunt așezate pe o bază de deplină reciprocitate. Declarația de război a Italiei impotriva celorlalți doi semnatari ai pactului dela Ankara, Marea Britanie și Franța, pune republicei turce o problemă hotărîtoare juridică, politică și militară, despre care se crede că va fi soluționată cu prilejul consiliului de miniștri care se va ține în curând la Ankara sub președinția d-lui Ismet Inönu, care și-a întrerupt inspecția în Tracia spre a se întoarce în Capitală.

Albania s'a asociat și ea în întregime declarației de război a Italiei. Dat fiind regimul ei de uniune politică și dinastică cu Italia, este evident că asigurările date de d. Mussolini statelor balcanice privesc și această țară, prin incorporarea căreia Italia a devenit o Putere balcanică.

In orientul european, Uniunea Sovietică are în Balcani interese pe care le consideră esențiale.

Discursul d-lui Mussolini a avut desigur drept obiectiv să dea în această privință asigurări liniștitoare și Rusiei Sovietice. Până în prezent, nu avem nici un ecou oficial al reacțiunii ruse. Hotărîrea reciprocă a celor două mari Puteri de a-și relua raporturi diplomatice normale, prin numirea d-lui Rosso ca ambasador la Moscova și prin reintoarcerea d-lui Gorelkin la Roma pare un indiciu semnificativ în această privință.

In bazinul apusean al Mediteranei, deși strâns legată de Italia din punct de vedere ideologic și politic, Spania pare dispusă să-și menție atitudinea actuală de neutralitate.

Repercusiunile politice cele mai adânci pare a le fi avut Italia în război, în Imperiul britanic și în lumea anglo-saxonă.

Toate dominioanele britanice s'au rânduit de partea Angliei: Canada, Australia, Africa de Sud, Noua Zeelandă, Indiile se consideră în stare de război cu Italia.

Intrarea Italiei în război pare a fi cauzat în Statele Unite o adâncă impresie, care

(Continuare in pag. 2-a)

BĂTĂLIA CONTINUĂ IN NORDUL FRANȚEI

Lupte violente in regiunile Senei, Reims și Argonne. — Armatele germane se apropie de Paris. — Operațiile aeriene din Malta și Libia

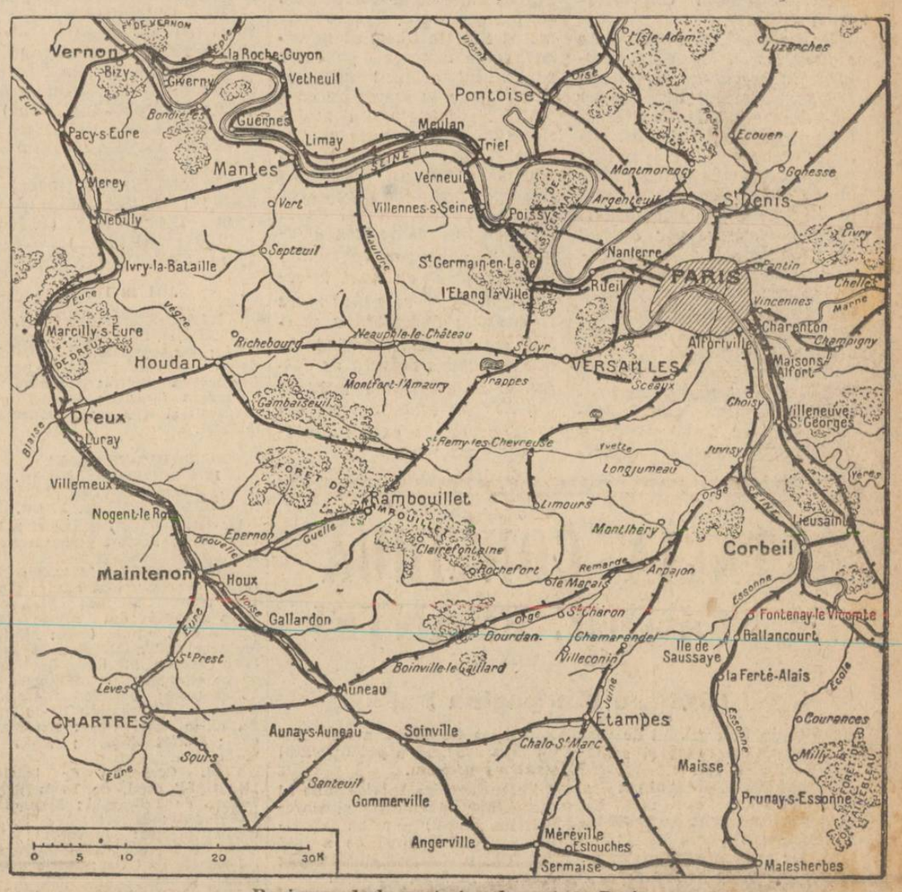

Regiunea de la vest și sud-vest de Paris

Până în seara de 11 Iunie situația pe teatrul de operațiuni din Nordul Franței a fost, în linii generale, următoarea:

Intre coasta mării (Canalul Mânecei), Sena inferioară și râul Ourcq trupele franceze au continuat retragerea spre sud. Câteva detașamente puternice germane au încercat să forțeze trecerea Senei la vest și est de Rouen, dar au întâmpinat rezistența trupelor franceze.

Comunicatul francez din dimineața zilei de 11 c. spune că „încercările de progres ale inamicului dincolo de Sena, au fost oprite".

Instalațiile portuare din Le Hâvre au fost bombardate de escadrilele de luptă și de bombardament germane.

La aripa lor dreaptă, ca și la centrul frontului lor de atac, germanii au realizat progrese, atât spre litoralul mării Mânecei în direcția Le Hâvre, cât și pe văile râurilor Oise și Ourcq.

Coloanele germane încercuesc regiunea parisiană în părțile de nord-vest și nord-est.

După comunicatul cartierului general german, formațiunile germane, care se găsesc la o distanță de 60 km. nord-vest și nord-est de Paris, au tăiat comunicațiile și deci posibilitățile de aprovizionare ale capitalei Franței în acele direcțiuni.

Apropierea armatelor germane a impus strămutarea ministerelor, a autorităților și instituțiilor publice, ca și a ambasadelor și legațiilor străine din Paris și alte orașe din centrul și sud-vestul Franței.

In regiunea dintre râurile Oise și Ourcq trupele franceze, în cursul nopței de 10—11 Iunie s'au retras pe noui poziții și germanii au încercat să ia contact cu ele.

Mai la est, între orașul Reims și Argonne, s'au angajat lupte de o extremă violență. Germanii au atacat cu forțe superioare și francezii le-au opus o rezistență viguroasă, pe tot frontul.

Așa cum se desfășoară operațiile, reese că presiunea exercitată de armatele germane este din ce în ce mai accentuată, atât la aripi, cât și la centru.

Parisul este amenințat.

După comunicatul cartierului general german armatele franceze, care operează între mare și râul Ourcq, sunt socotite înfrânte. Celelalte armate franceze dela est de Ourcq, se mențin încă pe pozițiile lor dintre Reims și Argonne.

D. Mussolini, șeful guvernului italian și prim mareșal al Imperiului, a început de eri să exercite comandamentul trupelor de operațiuni de pe toate fronturile, — între care și cel eventual din Albania.

Până acum nu s'a primit nici o știre privitoare la operațiunile armatei de uscat și flotei italiene. Englezii anunță că insula Malta din Mediterana a fost bombardată de escadrilele de hidroavioane italiene de mai multe ori în cursul zilei de eri, iar un puternic detașament de avioane de luptă și de bombardament britanic — compuse din aparate ce operează la mari distanțe — au bombardat violent bazele navale și numeroase aerodromuri italiene din Libia (Africa).

Formațiunile aeriene italiene cele mai puternice, ca și cele navale, sunt concentrate în apropierea căii longitudinale britanice din marea Mediterană.

Teritoriul Italiei a fost împărțit în zone militare și în zone de operațiuni.

In legătură cu lupta navală ce s'a dat zilele trecute în Atlanticul de nord între cuirasatele germane Scharnhost și Gneisenau și un grup de vase engleze, un nou comunicat al amiralității britanice, consideră ca pierdute vasul port-avion „Glorious", vasul de transport „Orama", vasul-cisternă „Pioneer", și distrugătoarele „Acasta" și „Ardente".

Succesul naval german, se explică prin superioritatea celor două cuirasate ale lor, care au

(Continuare in pag. 2-a)

PRIMA ZI DE RĂZBOI A ITALIEI

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Roma, 11. — **Prima zi de război a trecut la Roma fără ca niciun eveniment special să arate noua stare de lucruri. Numai câteva avioane de vânătoare italiene au sburat la mare altitudine, în mai multe rânduri, deasupra capitalei. Seara, orașul este scufundat într'un întuneric aproape complet, drept măsură de protecție antiaeriană. Cetățenii romani, ca întreg poporul italian au primit vestea declarației de război cu cea mai mare liniște după ziua memorabilă de ieri și viața și-a reluat cursul său normal. Poporul italian manifestă în aceste momente o liniște care este expresia conștiență a forței, pentrucă este convins că luptă pentru o cauză bună și este sigur de victorie.**

Mare impresie a făcut vestea că regele împărat Victor Emanuel a plecat imediat în zona operațiunilor, care nu este indicată, de unde a trimis proclamația către națiune și a comunicat că Ducele a fost numit comandant șef al tuturor trupelor, pe toate fronturile. Până în acest moment nu s'a anunțat plecarea Ducelui, dar se crede că este iminentă. Toți ceilalți oficiali ai guvernului și ai regimului vor presta serviciul militar pe rând, dând astfel un mare exemplu moral. Ministrul afacerilor străine, contele Ciano, după consiliul de miniștri care a deliberat astăzi dimineață aplicarea unor legi de război, a plecat pe sectorul frontului care i-a fost indicat, în calitate de maior de aviație. Au plecat deasemenea ministrul culturii populare, Pavolini, ministrul educației naționale, Bottai și între alții și secretarul partidului fascist, Mutti.

Deși se crede că, natural, operațiile de război au și început, nu se știe încă nimic asupra lor, până la ora aceasta și nici nu se crede că va fi ceva înainte de mâine dimineață, când se va da primul comunicat. De mâine, comunicările oficiale asupra operațiunilor militare se vor face la orele 10, în fiecare dimineață.

Intre timp, s'a aflat că s'a făcut delimitarea zonelor de război a teritoriului metropolei. Zona de război cuprinde, în afară de Piemont, tot versantul tirenian, dela Apenini la Mare, Calabria, Sicilia, Sardinia, insulele arhipelagelor și provincia Taranto. Zonele de operațiuni urmează să fie delimitate în mod succesiv.

Plecarea ambasadorilor Franței și Angliei, care urma să aibă loc prin Elveția noaptea trecută, a fost amânată pentru astă seară, fiindcă traficul feroviar pe liniile Italiei septentrionale era intens. Acum s'a hotărît să se despartă caravana în două grupuri: ambasadorul Franței pleacă cu trenul prin Elveția, iar ambasadorul Angliei merge într'un port de pe Adriatica, unde se va îmbarca pe „Conte Rosso", care îl va debarca într'un port neutru, se crede Lisabona. Impreună cu ambasadorii părăsește Italia și personalul celor două ambasade, precum și toți ziariștii celor două țări. Guvernul italian a făcut toate înlesnirile călătorilor, punând la dispoziția lor trenuri de lux și unul dintre cele mai bune transatlantice italiene. Această curtoazie a făcut mare impresie atât celor interesați cât și tuturor cercurilor diplomatice străine din Roma. Ambasadorii Franței și Marei Britanii pe lângă Sf. Scaun s'au transferat cu arhivele și personalul lor în cetatea Vaticanului, conform acordurilor stabilite la vreme.

Se crede, în urma informațiunilor culese în aceste cercuri diplomatice, că guvernul fascist nu va institui, cel puțin pentru moment, câmpuri de concentrare pentru cetățenii țărilor inamice, cari vor putea pleca din Italia cu propriile lor mijloace, când vor dori.

Se crede iarăși că în urma unor conversațiuni avute între secreta-

(Continuare in pag. 2-a)

ARMONIZAREA SALARIILOR

O problemă pe care am cercetat-o aproape zilnic în coloanele noastre, problema salarizării funcționarilor publici, capătă astăzi un aspect nou grație reformei guvernului privitoare la armonizarea lefurilor, reformă ale cărei detalii le-am publicat în precedentele noastre numere.

In bugetul general al Statului erau cuprinse până azi 773 de categorii de salarizări. în afară de cele ale administrației locale, căilor ferate și casei muncii, poștei, casei centrale a asigurărilor sociale.

Fiecare instituție de stat crease grade și funcțiuni fără nicio grije de nivelare în așa fel în cât prin labirintul diferitelor denumiri, autoritatea centrală se conducea cu enorm de mari dificultăți când încerca să ia măsuri de unificare.

Reforma de azi e bazată pe studierea atribuțiunilor celor 773 de categorii de salariați publici și pe examinarea însemnătății ierarhice; armonizarea a dus la desființarea a 721 de categorii de salarii, concentrând remunerarea tuturor funcționarilor în 38 de tipuri de salarizare iar a auxiliarilor în 14.

Această încadrare în 52 de categorii se putea face prin scăderea lefurilor unora din ele; s'a recurs însă la soluția de a se spori cele inferioare până la cifra celor mari, în gradul corespunzător.

Această operație, care nu înseamnă o sporire generală a tuturor salariilor ci numai o echitabilă unificare, s'a făcut grație unei cheltueli de 3 miliarde și jumătate lei.

In primul rând s'au sporit salariile cele mai mici — ale impiegaților staglari — dela 2900 la 4000 lei lunar.

Partea cu caracter social din această reformă, este aceia privitoare la sporul lefurilor celor cari au copiii mi-

(Continuare in pag. 2-a)

ALTE MANIFESTAȚII ANTIENGLEZE IN SPANIA

Madrid, 11 (Rador). — *Corespondentul agenției „Stefani" transmite:*

Populația din Madrid a manifestat Marți din nou pentru revenirea Gibraltarului la patria mumă.

După ce au defilat pe străzile principale strigând „Gibraltarul este spaniol", manifestanții s'au adunat în fața ambasadei Italiei, unde au manifestat îndelung pentru Italia, Duce și amiciția italo-spaniolă.

EXODUL PARIZIENILOR SE FACE IN DEPLINĂ ORDINE

Impresia produsă de intrarea Italiei in război

Prin telefon dela corespondentul nostru particular

Paris. — **Exodul parisienilor către provinciile interioare se face într'o perfectă ordine, în timp ce pe front soldații dau exemplul eroismului și al unui curaj într'adevăr admirabil.**

De Duminică dimineața parisienii au început să părăsească Parisul în condițiuni cari merită a fi subliniate căci ele dovedesc hotărîrea poporului care nu vrea sub nici un preț să aibă vreun contact cu năvălitorii și în același timp mai dovedesc că poporul francez nu înțelege să accepte o disciplină impusă cu forța. De trei zile și trei nopți toate drumurile care pornesc din Paris sunt pline de șiruri întregi de vehicule de tot felul. Plecarea din Paris a fost organizată în așa fel încât nu e nicio dezordine. Pe drumuri vehiculele înaintează încet lăsând întâietate convoiurilor militare. In vehicule parisienii au îngrămădit pachete, geamantane, cufere cu tot ce le-a rămas din avutul lor. Din timp în timp, se dau în cursul nopții alarme și atunci exilații voluntari sting imediat luminile trăsurilor și automobilelor. Departe de a fi slăbit, moralul tuturor este ridicat căci toți au acceptat aceste suferințe și sacrificii cu convingerea că ele nu sunt decât temporare și că va veni ziua când pământul Franței va fi liberat de inamic și când fiecare își va recăpăta avutul și pământul lui. Această certitudine întreține moralul nesovăitor al populației franceze în aceste momente grele.

G. P.

COMENTARII GERMANE CU PRIVIRE LA INTRAREA ITALIEI IN RĂZBOI

Entuziasmul din regiunile Austriei. — Ce se spune despre cuvântarea președintelui Roosevelt. — Poziția Egiptului

Prin telefon dela corespondentul nostru din Berlin

Berlin. — **Nu s'a precizat și nu s'a făcut până acum nicio aluzie asupra acțiunii de război a Italiei sau asupra direcției în care ar urma să se desfășoare această acțiune.**

In schimb, unitatea puterilor axei este relevată aci cu atâta hotărîre, în cât evenimentele de natură războinică și chiar luptele din Vest sunt trecute pe planul al doilea. Aceasta se referă însă mai ales la comentariile de presă.

Din numeroase orașe se primesc știri prin care se arată proporțiile pe care le-au luat demonstrațiile provocate de intrarea Italiei în război, precizându-se în același timp că aceste demonstrații se desfășoară cu participarea autorităților de stat și de partid. Este de asemeni foarte interesant pentru observatorii străini faptul că în anumite regiuni din Austria, cum ar fi Viena și Tirolul, entuziasmul provocat de hotărîrea Italiei este din cele mai mari.

Dacă știrea că Regele Victor Emanuel a transmis d-lui Mussolini comanda supremă asupra tuturor trupelor italiene e considerată de presă ca având o deosebită însemnătate, aceasta se datorește de sigur paralelismului că și cancelarul Hitler conduce operațiunile trupelor germane.

Aceasta iese în mod precis în evidență din comentariul ziarului „Deutsche Allgemeine Zeitung", care observă că prin preluarea comandei supreme a armatei italiene, d. Mussolini a devenit, ca și cancelarul Hitler, capul strategic al acțiunilor italiene.

*

Cu totul trecut cu vederea a rămas discursul președintelui Roosevelt, îndreptat împotriva Italiei. Cercurile autorizate dela Wilhelmstrasse interpretează acest discurs ca expresia unei puternice mânii provocată de nereușita intervențiilor Statelor Unite la Roma, spunând în același timp că d. Roosevelt a pornit cu această ocazie dela premize false, deoarece Italia nu este o țară satisfăcută. Tot în legătură cu discursul d-lui Roosevelt, cercurile politice neutre cred că s'a trecut în mod intenționat cu indiferență peste politica Statelor Unite îndreptată împotriva celor două puteri ale axei. Aceasta iese și mai mult în evidență prin faptul că cercurile autorizate germane resping în mod expres tonul și maniera în care președintele Roosevelt a vorbit despre Italia și politica ei. Se mai spune aci că discursul d-lui Roosevelt n'a fost adresat Germaniei și se așteaptă ca răspunsul la acest discurs să fie dat de Italia însăși.

*

Cercurile politice berlineze comentează de asemeni cu atenție cuvintele adresate de d. Mussolini statelor vecine cu Italia, relevând că Spania lipsește din rândul acestora.

Subliniind faptul că cu toate că comunitatea de interese dintre Spania și Italia a fost totdeauna subliniată la Roma d. Mussolini n'a amintit de Spania și a enumerat totuș alte state, cum ar fi Turcia; aceleași cercuri explică aceasta prin faptul că Spania n'a fost niciodată amenințată până acum și nu era așa dar necesar ca ea să fie amintită.

*

Cercurile neutre de aci consideră în același timp curioasă situația Egiptului, care deși se află în stare de război cu Germania, n'a fost trecut de d. Mussolini printre inamicii Italiei.

Cercurile autorizate germane pun aceasta în legătură cu unele declarații atribuite guvernului egiptean, și care ar fi făcut impresia că acesta ar fi animat de anumite intenții de pace. Aceste declarații nu sunt considerate ca fiind în contrazicere cu prezența flotei aliate în apele egiptene. Cu toate acestea, se exclude aci cu totul posibilitatea întreprinderii unui atac din spre Egipt împotriva Libiei italiene. Aceste supoziții sunt considerate în același timp ca fiind puse pe tapet în sensul examinării temei dacă Egiptul poate fi stăpân în țara lui.

ARMELE MODERNE

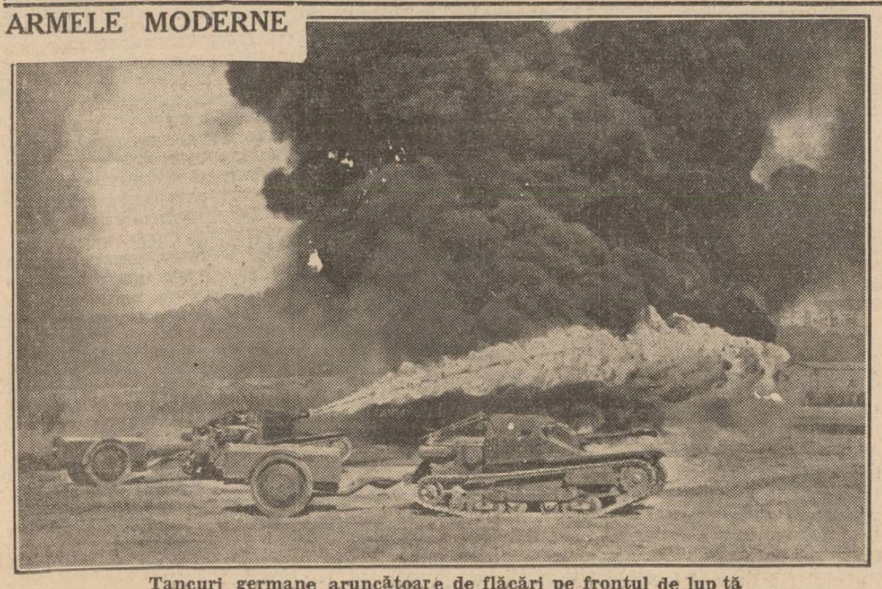

Tancuri germane aruncătoare de flăcări pe frontul de luptă

SCRISORI DIN BELGRAD

RELAȚIILE RUSO-IUGOSLAVE

de dr. D. GREGORIC

Belgrad, Iunie

Vizita de două zile a ministrului sovietic la Sofia, Lavrentiev, în capitala Iugoslaviei, dă iarăși prilej la vemilarea chestiunilor în legătură cu relațiunile iugoslavo-sovietice. Lavrentiev, însoțit de o mică suită, a fost la Belgrad, spre a schimba documentele de ratificare ale tratatului comercial, încheiat la Moscova între Iugoslavia și U. R. S. S. și a avut întrevederi cu ministrul președinte, vicepreședintele guvernului, ministrul de externe și ministrul comerțului.

Cu acest prilej s'a constatat încă odată că relațiunile comerciale dintre Iugoslavia și U. R S. S. se desfășoară favorabil pentru ambele state și noul tratat comercial va contribui în măsură largă la aceasta.

Înăsprirea rapidă a situației din Mediterană, calea principală de trecere pentru o serie de materii prime importante, aduce bine înțeles cu sine necesitatea găsirii de noui căi ce pot cel puțin în parte egala lipsa posibilităților de import. Din acestea face parte noua legătură comercială Moscova-Belgrad, care va găsi un instrument de executare, în organizarea reciprocă și stabilă a reprezentanților comerciale exteritoriale.

Bine înțeles, la început nu se vor obține rezultate mari; aceasta se știe la Belgrad. Posibilitățile de exploatare sunt însă

(Continuare in pag. 2-a)